

בתי הדין לעבודה

עב 010948/05		בית הדין האזורי לעבודה תל אביב – יפו	
10/05/2006		כב' השופט שמואל טננבוים נ.צ. מר הרצל ישי (ע) נ.צ. מר שמואל כהן (מ)	בפני:

בעניין: עדי שביט**התובע****נ ג ד****שירותי בריאות כללית****הנתבעת****פסק דין**

1. בפנינו תביעה להורות על ביטול ההחלטה בדבר הפסקת כהונתו של התובע כמבקר פנים של הנתבעת ולהורות על השבתו לתפקידו ובנוסף להורות, כי התובע ימשיך בתפקידו כמבקר פנים של הנתבעת עד לסוף שנת 2009.

העובדות

2. התובע מכהן כמבקר פנים של הנתבעת החל משנת 1978. במהלך שנת 1999 נחתם הסכם העסקה בין התובע לנתבעת (נספח א' לתצהיר התובע). התובע מילא תפקידים מגוונים בלשכת המבקרים הפנימיים. בין השאר, היה נשיא הלשכה, עורך ביטאונה, ויו"ר המועצה המקצועית שלה.

ביום 19.12.99 בחרה מועצת הנתבעת (להלן – המועצה) את התובע לתקופת כהונה בת חמש שנים שהסתיימה ביום 31.12.04.

בישיבת המועצה מיום 5.12.04 העלה יו"ר הנתבעת פרופ' דן מיכאלי ז"ל הצעה להעריך את כהונתו של התובע בשנה אחת. פרופ' מיכאלי ציין בפני המועצה, כי מדובר על הארכת כהונה בשנה בשלב זה ואין בכך אמירה, כי לא תהיה הארכה נוספת. הבקשה נומקה בכך, כי אמורים להתבצע שינויים בבנין מוסדות של הנתבעת כמו המועצה והדירקטוריון.

פרופ' מיכאלי הודיע למועצה, כי הצעה זו מקובלת על התובע ואין לתובע התנגדות לכך. הצעה זו אושרה על ידי המועצה (נספח ה' לתצהיר התובע).
ביום 26.12.04 נשלח לתובע מכתבו של פרופ' מיכאלי בנוסח הבא:

"הנדון: הארכת מינוי המועצה בישיבתה מיום 5 בדצמבר 2004 החליטה על הארכת כהונתך בשנה נוספת, עד דצמבר 2005. אני מאחל לך המשך עבודה פוריה ובהצלחה".
(נספח ה' לתצהיר הנתבעת).

בישיבת הדירקטוריון ביום 28.9.05 הודיע פרופ' מיכאלי, כי ועדת התיאום החליטה שההתקשרות עם התובע לא תחודש והיא תסתיים ביום 31.12.05. הוסיף פרופ' מיכאלי והודיע, כי הנתבעת תחל בהליכים לאתר מועמדים חדשים לתפקיד (נספח ו' לתצהיר הנתבעת).

ביום 6.10.05 שיגר פרופ' מיכאלי לתובע את מכתב בנוסח הבא:

"הנדון: סיום קדנציה כמבקר פנים שלום רב,

בהמשך לישיבת הדירקטוריון מיום 28.9.05, מצאתי לנכון להבהיר את האמור להלן: - בישיבת הוועד המפקח הארצי, ומועצת שירותי בריאות כללית, מיום 22.12.99 הוחלט על קציבת כהונתך בתפקיד מבקר פנים לתקופה של חמש שנים, דהיינו עד לסוף שנת 2004. ביום 5.12.04 החליטה המועצה, בעצה אחת איתך, על הארכת כהונתך בשנה אחת נוספת בלבד, דהיינו עד ליום 31.12.05, הכל כמפורט במכתבי אליך מיום 26.12.04 ובפרוטוקול אותה ישיבה. על פי החלטת המועצה הנ"ל מיום 5.12.04 הרי בישיבת הדירקטוריון מיום 28.9.05 שבנו והבהרנו כי כהונתך תסיים ביום 31.12.05. מאחר ובמהלך הישיבה הועלו השגות לגבי סמכות הדירקטוריון לדון בעניין הרינו להבהיר, כדלהלן: ראשית, כל שנעשה בישיבת הדירקטוריון הנו בהתאם להחלטת המועצה משנת 2004 בה נקצבה כהונתך לתקופה של שנה אחת בלבד. שנית, על פי הוראות חוק הבריאות הממלכתי, על שירותי בריאות כללית, כמו על יתר קופות החולים נאסר לפעול בהתאם להוראות תקנונה הישן, לעניין מינוי נושאי משרה בכירים. תפקיד המבקר נמנה על נושאי משרה אלו. בהתאם לחוות דעת משפטית שקיבלתי, הרי לאור הוראות חוק אלו ולאור חוק הביקורת הפנימית והדין הכללי, מסורה סמכות המינוי של המבקר לדירקטוריון הקופה. מכל מקום הדירקטוריון לא קיבל כל החלטה אופרטיבית חדשה בעניינך, אלא פעל בהתאם להחלטה משנת 2004. בשם דירקטוריון כללית כולו, הנני מבקש להודות לך על שנות פעילותך המסורה, ועל תרומתך לכללית בכהונתך כמבקר".
(נספח ו' לתצהיר התובע).

התובע השיב לפרופ' מיכאלי במכתב מיום 10.10.05 ובו הודיע שאין הוא מסכים לאמור במכתבו של פרופ' מיכאלי (נספח ז' לתצהיר התובע). ביום 8.12.05 פנה ב"כ התובע לפרופ' מיכאלי בטענות שונות הנוגעות להפסקת כהונתו (נספח ח' לתצהיר התובע).

ביום 20.12.05, זומן התובע על ידי מר אלי אדמוני, ממלא מקום יו"ר המועצה והדירקטוריון של הנתבעת, לשיבת שימוע בפני חברי הדירקטוריון וזאת לשיבה שאמורה היתה להתקיים ביום 27.12.05 (נספח ט' לתצהיר התובע). ביום 26.12.05 השיב התובע למר אדמוני, כי הוא הגיש בקשה לצו מניעה לבית הדין ביום 26.12.05, השימוע שאליו זומן הינו שימוע מלאכותי ועל כן אין בדעתו להופיע לאותו שימוע (נספח ט' לתצהיר הנתבעת). בפועל אכן לא הופיע התובע לשימוע.

טענות התובע

3. לטענת התובע, הפסקת כהונתו נעשתה שלא כדין. ההחלטה נתקבלה בחוסר סמכות הואיל ונושא הפסקת כהונתו של מבקר פנים בנתבעת, נתון לסמכות המועצה ולא לסמכות הדירקטוריון. ההחלטה בדבר הארכת המינוי בשנה בלבד נעשתה על רקע ההסכמה, כי יתבצעו חילופי גברא ושינויים מבניים בנתבעת והואיל ואלו לא בוצעו, יש בכך משום הפרת הסכמה בין הצדדים. אין למועצה כל סמכות למנות מבקר פנים לתקופה של פחות מחמש שנים ועל כן, ההחלטה בדבר חידוש המינוי משמעותה, מינוי לתקופה בת חמש שנים עד לסוף שנת 2009. לא נעשה שימוע לתובע טרם ההחלטה על הפסקת כהונתו. בנוסף, הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 12 לחוק הביקורת הפנימית. מדובר בהפליה פסולה בניגוד להוראות חוק שיויון ההזדמנויות בעבודה וזאת הואיל והפסקת הכהונה נעשתה על רקע של הפליה בגין גיל וכן בגין וותק. החלטה זו הינה בלתי סבירה כך שהנתבעת נהגה בניגוד לחובות המוטלות עליה כגוף ציבורי.

ההכרעה

4. על פי תקנון הביקורת בנתבעת, תקופת כהונתו של מבקר הינה בת חמש שנים (סעיף 1 לתקנון הביקורת). לטענת התובע, לא ניתן היה למנותו לתקופה הקצרה מתקופה של חמש שנים.

אין בידינו לקבל טענה זו. לא ניתן למצוא בתקנון הביקורת הוראה לפיה מינוי לתקופה קצרה יותר, משמעותה מינוי לחמש שנים. סבורים אנו, כי המועצה רשאית לבחור מבקר לתקופה קצרה יותר וודאי כשמדובר בהסכמתו של המבקר עצמו. בשיבת המועצה מיום 5.12.04 ציין פרופ' מיכאלי, כי ההצעה להארכת הכהונה בשנה אחת מקובלת על התובע. אין לנו יסוד לפקפק באמירה זו. יתר על כן, פרופ' מיכאלי הודיע לתובע על הארכת המינוי לשנה נוספת וזאת במכתב מיום 26.12.04. רק במכתב מיום 10.10.05 הודיע התובע לפרופ' מיכאלי, כי יש לו טענות בנושא זה. עד למועד זה, לא הביע התובע כל תרעומת על הארכת כהונתו לשנה אחת בלבד. ברי, כי מדובר בהסכמה של התובע להחלטה זו של המועצה.

אין אנו מקבלים טענה נוספת של התובע בהקשר זה לפיה, מדובר בהסכמה כי יתבצעו חילופי גברא ושינויים מבניים בנתבעת ומשלא בוצעו, בטלה ההחלטה בדבר מינוי לשנה בלבד. הדברים נאמרו כרקע להארכת הכהונה לשנה אחת בלבד כשלאחר שנה, אמורה

היתה להתקבל החלטה נוספת. אין לראות באמור משום הסכם על פיו, תוארך הכהונה פעם נוספת במידה ולא יבוצעו שינויים מבניים. מכל מקום לא התקבלה החלטה אחרת המאריכה את כהונתו של התובע ודי בכך על מנת לדחות טענה זו.

לטענת התובע, בפגישה שהתקיימה בינו לבין פרופ' מיכאלי ביום 14.9.05 הודיע פרופ' מיכאלי, כי הוחלט להאריך את כהונתו בשנה נוספת. אין כל רלוונטיות לאמירה זו ככל שאכן נאמרה. לא ניתן להחליט על הארכת כהונה של מבקר בשיחה אקראית בין המבקר לבין יו"ר הנתבעת. ההחלטה נתונה לגופים המוסמכים ועל פי החלטתם, לא הוארכה הכהונה מעבר ליום 31.12.05. אין כל אסכמתא אחרת בכתב להארכה נוספת של הכהונה. מכאן, כי שיחה זו – אם היתה ואם לאו – אינה מעלה ואינה מורידה.

5. לטענת התובע, ההחלטה בדבר הפסקת הכהונה של התובע, נתונה למועצה ולא לדירקטוריון.

גם טענה זו דינה להידחות. המועצה בהחלטתה מיום 5.12.04 החליטה להאריך את כהונתו של התובע בשנה אחת בלבד. כהונה זו הסתיימה ביום 31.12.05. משלא התקבלה החלטה אחרת – הן של המועצה והן של הדירקטוריון – הרי שכהונתו של התובע הסתיימה באותו מועד ואין כל נפקא מינה מיהו הגוף המוסמך **להאריך** את הכהונה. די בכך שלא התקבלה כל החלטה על הארכת הכהונה מעבר ליום 31.12.04 על מנת לדחות טענה זו של התובע.

יתר על כן. בהחלטת הדירקטוריון מיום 28.9.05 הודיע פרופ' מיכאלי לדירקטוריון, כי ועדת התיאום החליטה שההתקשרות עם התובע מסתיימת ביום 31.12.05 והיא לא תחודש. בהחלטה נכתב, כי הדירקטוריון רשם לפניו את הדיווח לפיו, ההתקשרות עם התובע תסתיים באותו מועד. מדובר איפוא **בהחלטה** של הדירקטוריון.

התוצאה היא, כי בין לשיטת התובע ובין לשיטת הנתבעת, הפסקת הכהונה נעשתה על ידי המוסדות המוסמכים.

6. סעיף 12 (א) לחוק הביקורת הפנימית התשנ"ב – 1992 קובע כדלקמן:

"לא תופסק כהונתו של מבקר פנימי שלא בהסכמתו לפני תום התקופה אשר לה נתמנה והוא לא יושעה מתפקידו –

(1).....

(3) בגוף ציבורי אחר – אלא אם כן החליט על כך הדירקטוריון או הגוף הממלא תפקיד הדומה לתפקיד הדירקטוריון (בפסקה זו – הדירקטוריון), לאחר שניתנה הודעה כדין לכל חברי הדירקטוריון שדבר הפסקת הכהונה או ההשעיה יידון באותה ישיבה, ובאישור הדירקטוריון ברוב של שני שלישים מחבריו, לאחר שניתנה למבקר הפנימי אפשרות לשאת לפני הדירקטוריון את דברו בענין".

לטענת התובע, פרשנות תכליתית של הוראת חוק זו, מלמדת, כי הפסקת כהונתו של מבקר דורשת דיון מיוחד ודיון כזה לא התקיים.

טענה זו של התובע אין בה כל ממש. בסעיף זה נקבע במפורש, כי עניינו בהפסקת כהונה של מבקר פנימי לפני תום התקופה אשר לה נתמנה. בעניינו נתמנה התובע לתקופה של שנה אחת בלבד ובהסכמתו. אין מדובר בהפסקת הכהונה תוך אותה תקופה. אין איפוא כל תחולה לסעיף זה במקרה דנן.

7. מוסיף התובע וטוען, כי לא נעשה לו שימוע טרם הפסקת כהונתו.

מקובלת עלינו טענתו העקרונית של התובע לפיה, אמור היה להיערך לו שימוע גם אם מדובר באי הארכת כהונה לתקופה נוספת. עם זאת, התובע זומן לשימוע במכתבו של מר אדמוני מיום 20.12.05. התובע בחר שלא להתייצב לשימוע ועל כן, אין לו להלין אלא על עצמו בלבד. לא מקובלת עלינו טענת התובע לפיה, השימוע הינו מלאכותי בלבד. טענה זו יכולה היתה להישמע ככל שהתובע היה מתייצב לשימוע, ככל שאכן הליכי השימוע לא היו נעשים כדיון. משנמנע הליך השימוע בעטיו של התובע, לא ניתן לקבל את הטענה, כי מדובר בהליך מלאכותי.

זאת ועוד. בפנינו פרש התובע את מלוא טענותיו בגין אי הארכת כהונתו. לאחר בחינת טענות אלו, לא מצאנו בהם עילה לביטול החלטת הנתבעת. משכך, מן הבחינה המהותית, לא נפגעה זכותו זו של התובע. לא ניתן לראות בהיעדר השימוע פגם המונע את הפסקת כהונתו.

8. התובע ממשיך וטוען, כי כהונתו הופסקה על רקע גילו וזאת בניגוד להוראות סעיף 2(ב) לחוק שיויון ההזדמנויות בעבודה התשנ"ח – 1988.

התובע הינו בן 68. גיל הפרישה בנתבעת הינו 65. גם אם זכאית התובעת להאריך תקופת עבודתו של עובד לתקופה העולה על גיל 65, הרי שהפסקת הכהונה בגיל 68 אין בה משום הפליה (ע"ע 107/05 ד"ר קלנר נ' נציב שירות המדינה ואח', פס"ד מיום 27.2.06. ע"ע 1313/04 ואח' משה אסא ואח' נ' אל על, פס"ד מיום 23.3.06).

לא מצאנו יסוד אף לטענה נוספת, כי מדובר בהפליה בשל וותק. משבחרה הנתבעת להפסיק את כהונתו של התובע לאחר 28 שנות כהונה בתפקידו, אין מדובר בהפליה. מטבע הדברים לאחר תקופת כהונה ארוכה, ביקשה הנתבעת למנות מבקר פנים אחר. לא ניתן למצוא בכך פגם כלשהו.

לא מצאנו במכלול טענותיו של התובע ראיה לכך שהפסקת הכהונה נעשתה בשל סיבות הקשורות בעבודת הביקורת שעשה התובע וברצון להמנע מתוצאות עבודתו זו. לא הוכח,

כי שיקולים זרים עמדו ביסוד ההחלטה שלא להאריך את כהונתו של התובע מעבר ליום 31.12.05.

סיכום

9. נוכח האמור לעיל, נדחית התביעה.

התובע ישא בהוצאות הנתבעת ובשכ"ט עו"ד בסכום כולל של 7,500 ₪ בצירוף מע"מ כדין וזאת תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום ט' באייר, תשס"ו (7 במאי 2006) בהעדר הצדדים.

שמואל טננבוים 54678313-10948/05

ש.טננבוים, שופט

נ.צ. שמואל כהן (מ)

נ.צ. מר הרצל ישי (ע)

אתי/

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה